

Kormos István: A kevély kiskakas

Hol volt,
hol nem volt,
volt egy kevély
kiskakas,
tarka tollas,
tarajas,
piros lábú,
piros csőrű,
begyeskedő

kiskakas.

Ejhaj, csibekas!
Kevély volt a kiskakas.

Ez a kevély
kiskakas,
tarka tollas,
tarajas,
talált egyszer
az úton,
nem az úton:
a kúton,
talált egy szem
gyöngyöcskét -
csillogó,
villogó,
kényes,
fényes
gyöngyöcskét.

Ejhaj, csibekas!
Megörült a kiskakas.

Hát a kevély
kiskakas,
tarka tollas,
tarajas,
kitátotta
csőröcskéjét,
s hamm!
bekapta
gyöngyöcskéjét:
hamm!
hamm!
bekapta.
Csőröcskében,
gyöngyöcskével,
kényeskével,
fényeskével,
ide szállt,
oda szállt,
udvarukban
szaladgált
a kis kevély kakaska.

Ejhaj, csibekas!
Szaladgált a kiskakas.

Hát a kevély
kiskakas,
tarka tollas,
tarajas,
gyöngyöcskéjét,
hol letette,
hol felvette,
nézegette,
kerülgette,
csipegette,
viszegette;

piros lábán
illeggett,
tarka farka
billegett,
kukorékolt: "Kukurikú!
ku-ku-ku-ku-
kukurikú!

Ejhaj, csibekas!
Futkosott a kiskakas.

Hát a kevély
kiskakas,
tarka tollas,
tarajas,
ugrándozván
sövényre,
szökkent,
röppent,
szállva szállott
a tyúkudvar
fölébe.

Onnét leszállt
a földre,
csőröcskében
gyöngyöcske:
csillogott,
villogott,
mint napocska
ragyogott.

Ejhaj, csibekas!
Röpdösött a kiskakas.

Meglátta egy

tyúkocska,
s kérve kérte: "Kakaska!
Add ide a
gyöngyöcskét,
hadd játszódjak
kicsinykét."
De a kevély
kakaska
gyöngyöcskéjét
nem adta.

Ejhaj, csibekas!
Kevély volt a kiskakas.

Meglátta egy
kiskacsa,
s kérve kérte: "Kakaska!
Add ide a
gyöngyöcskét,
hadd játszódjak
kicsinykét."
De a kevély
kakaska
gyöngyöcskéjét
nem adta.

Ejhaj, csibekas!
Kevély volt a kiskakas.

Meglátta egy
pici nyúl,
s kérve kérte: "Kakas úr!
Add ide a
gyöngyöcskét,
hadd játszódjak
kicsinykét."

De a kevély
kakaska
gyöngyöcskéjét
nem adta.

Ejhaj, csibekas!
Kevély volt a kiskakas.

Meglátta egy
kiskecske: "De szép fényes
gyöngyöcske!
Add ide a
gyöngyöcskét,
hadd játszódjak
kicsinykét."
De a kevély
kakaska
gyöngyöcskéjét
nem adta.

Ejhaj, csibekas!
Kevély volt a kiskakas.

Meglátta egy
lovacska,
s kérve kérte: "Kakaska!
Add ide a
gyöngyöcskét,
hadd játszódjak
kicsinykét."
De a kevély kakaska
gyöngyöcskéjét
nem adta.

Ejhaj, csibekas!
Kevély volt a kiskakas.

Hát a kevély
kiskakas,
tarka tollas,
tarajas,
dehogy adta
gyöngyöcskét
játszadozni
kicsinykét;
szaladt,
szalad,
messzire,
gyöngyöcskével csőrike',
meg sem állott
Tiszáig,

Tisza szélső
partjáig,
csőriben
gyöngyöcske,
nézte magát
a vízbe'.

Ejhaj, csibekas!
Mit látott a kiskakas?

Hát a kevély
kiskakas,
tarka tollas,
tarajas,
mit lát vízi
tükörben,
kukorintván
dühödten?
Egy kevély
kiskakast,
tarka tollast,

tarajast,
csőriben
- ohohó! -
gyöngyöcske,
ragyogó.

Egy garas,
két garas!
Ámuldozhatsz,
kiskakas!
Piros csőrrel
tátogatott,
gyöngyöcskéhez
odakapott.

Ejhaj, hejehaj!
Gyorsan utolér a baj!

Mikor csőrét
kitátotta,
gyöngyét vízbe
pottyantotta.
Volt, nincs,
hova lett?

Gyöngyöcskéje
odalett!

Kukurikú, csibekas!
Megjárta a kiskakas.